

U s t a w a

z dnia 18 marca 1921 roku

o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju.

Art. 1. Ławnicy sądów pokoju sprawują swe obowiązki honorowo. Otrzymują jedynie odszkodowanie za czas stracony i poniesione koszty. Wysokość tego odszkodowania wogóle, jak i dla poszczególnych miejscowości, ustala Minister Sprawiedliwości po porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 2. W razie konieczności udania się wraz z sądem na czynności urzędowe poza miejsce urzędowania na odległość większą niż 15 kilometrów od miejsca zamieszkania, ławnicy sądów pokoju otrzymują, niezależnie od wynagrodzenia, wskazanego w art. 1, djety po 20 marek za każdy dzień posiedzenia oraz zwrot kosztów podróży, obliczonych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. № 74, poz. 507), przyczem przysługuje im prawo przejazdu koleją w drugiej klasie. Za wyjazd na czas krótszy niż 5 godzin djety wypłacane nie będą. Wymienione w tym artykule djety i koszty podróży pokrywa się w sposób, wskazany w art. 28 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych.

Art. 3. Artykuły 15 i 24 przepisów tymczasowych o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości w Polsce (Dz. Urzęd. Dep. Sprawiedliwości № 1, poz. 3) zostają uchylone.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej. Wykonanie poleca się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Sprawiedliwości:

w z. *J. Dr. Morawski*